

Sygn. akt II Ka 8/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2015 r.

sprawy **K. R.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 5 listopada 2014 r. sygn. akt II K 510/14

wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że podwyższa ilość orzeczonych wobec oskarżonego stawek dziennych grzywny do 300 (trzystu); w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz 20 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 8/15

UZASADNIENIE

K. R. został oskarżony o to, że w dniu 25 lipca 2014 roku w m. S., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (1,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził samochód m-ki (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Siedlcach oskarżonego K. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 1 kk skazał go na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając, na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat z wyłączeniem kategorii „T”; na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszy Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych; na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia

25 lipca 2014 r. do dnia 05 listopada 2014 roku; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 150 zł tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Węgrowie, który zaskarżając to orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, zarzucił:

- niewspółmierność orzeczonej wobec K. R. kary za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178 § 1 kk poprzez orzeczenie za to przestępstwo jedynie kary grzywny, podczas gdy wysoki stopień społecznej szkodliwości jego czynu, znaczna zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, rodzaj dobra chronionego prawem, w które godził jego czyn, a więc bezpieczeństwo w ruchu drogowym, rażące naruszenie zasad bezpieczeństwa w tym ruchu, nagminność tego rodzaju przestępstw, a także wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze uzasadniają orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego K. R. za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178 § 1 kk kary 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk na okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora w zakresie zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego K. R. kary jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, jednakże nie w takim zakresie, o jaką karę wnosił prokurator we wniosku apelacyjnym.

Sąd Odwoławczy podzielił stanowisko Sądu I instancji, iż ustalenia faktyczne, a w konsekwencji także wina oskarżonego K. R. nie budzi wątpliwości. Z akt sprawy wynika, że prokurator wraz z aktem oskarżenia skierował do Sądu Rejonowego w Siedlcach wnioski w trybie art. 335 § 1 kpk o skazanie oskarżonego K. R. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary i środków karnych. Sąd I instancji nie uwzględnił jednak przedmiotowego wniosku dochodząc do przekonania, że wniosek ten w zakresie wymiaru kary jest rażąco surowy. Analizując pisemne motywy zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy podzielił argumenty Sądu Rejonowego, iż wymierzenie oskarżonemu za ten czyn kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i dodatkowo kary grzywny oraz zawartych we wniosku prokuratora środków karnych byłoby rażąco surowe. Trzeba mieć bowiem na uwadze fakt, że oskarżony nie był dotychczas karany, a czyn mu przypisany był incydentalny. Niezależnie od powyższego nie bez znaczenia pozostaje fakt, że oskarżony ten ma dobrą opinię w środowisku, a po popełnieniu tego przestępstwa przyznał się do jego popełnienia i wyraził szczerzy żal za ten czyn. Jakkolwiek faktem jest, że przestępstwo przypisane K. R. jest czynem o wysokiej społecznej szkodliwości, podobnie jak stopień jego zawinienia, to jednak okoliczności ściśle osobiste oskarżonego uzasadniają wymierzenie mu kary grzywny, a nadto środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, z wyłączeniem kategorii „T” i świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd Odwoławczy po przeanalizowaniu okoliczności przedmiotowego zdarzenia i jego skutków doszedł do przekonania, że jakkolwiek przekonywujące są argumenty Sądu I instancji w zakresie orzeczonych wobec oskarżonego środków karnych, które Sąd Odwoławczy w pełni zaakceptował, to jednak że orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, po 10 zł za stawkę nie spełni swojego celu ani w zakresie prewencji indywidualnej, ani w zakresie prewencji i ogólnej. Taki cel może być natomiast spełniony przy orzeczeniu bardziej dotkliwej kary finansowej dla oskarżonego, to jest w wysokości 300 stawek dziennych, po 10 zł za stawkę, bowiem tak wymierzona kara jako bardziej dolegliwa z jednej strony i uświadomi mu naganność jego postępowania, z drugiej zaś strony, biorąc pod uwagę jego sytuację finansową i materialną będzie możliwa do uiszczenia. kara grzywny orzeczona w takiej wysokości przy jednoczesnym orzeczeniu wyżej wskazanych środków karnych winna wywrzeć również niewątpliwie większy wpływ na ocenę takiego zachowania oskarżonego u osób, które dowiedzą się o rozstrzygnięciu tej sprawy.

Zważywszy na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk zaskarżony wyrok zmienił w ten tylko sposób, że podwyższył wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny do 300 stawek dziennych, a w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd orzekł na podstawie art. 635 kpk.